

«Χριστουγεννιάτικη ζωο-αποστολή»

παραμύθι της Δ' τάξης του Δ.Σ Κλειτορίας

Παραμονή Χριστουγέννων 2020. Στους δρόμους της πόλης κυριαρχεί η απόλυτη ηρεμία. Μόνο τα χρωματιστά φωτάκια που αναβοσβήνουν στους κήπους και στα μπαλκόνια δίνουν χριστουγεννιάτικο τόνο. Τα μαγαζιά όμως είναι κλειστά και οι δρόμοι, που κάποτε έσφυζαν από ζωή και ακούγονταν από άκρη σε άκρη χαρούμενες παιδικές φωνούλες, είναι έρημοι. Μα πού πήγαν οι άνθρωποι; Νομίζω ότι ακούω ομιλίες. Έρχονται από αυτό το σπίτι. Για να δω από το παράθυρο. Α, επιτέλους βρήκα κάποιους ανθρώπους! Μα, για σταθείτε! Περίεργα πράγματα. Το δέντρο είναι τοποθετημένο στο σαλόνι, αλλά του λείπουν τα στολίδια και τα λαμπιόνια. Στον μεγάλο καναπέ κάθονται δύο παιδάκια. Γράφουν ένα γράμμα. Μάλλον στον Αϊ-Βασίλη θέλουν να το στείλουν, για να τους φέρει τα αγαπημένα τους παιχνίδια. Τα πρόσωπά τους όμως είναι λυπημένα. Πολύ παράξενα πράγματα συμβαίνουν φέτος. Λυπημένα παιδιά, έρημοι δρόμοι. Μα, πού είναι η μαμά και ο μπαμπάς; Μήπως μαγειρεύουν στην κουζίνα; Για να κοιτάξω. Όχι, δεν είναι εκεί. Να και η γιαγιά! Γιατί αγκαλιάζει σφιχτά τα παιδιά; Το αγοράκι άφησε κάτω από το δέντρο το γράμμα, που έγραψαν. Ξέρω ποιους θα ρωτήσω! Τη Ρίκα και τη Ζαχαρένια, που μένουν σε αυτό το σπίτι. «Νιαρ, Ζαχαρένια! Μπορείς να μου πεις γιατί τα παιδιά είναι λυπημένα; Χριστούγεννα δεν έχουμε;» «Χιονούλα, είμαστε πολύ στεναχωρημένοι κι εμείς. Τα αφεντικά μας είναι στο νοσοκομείο και δεν έχουμε νέα τους. Αρρώστησαν από κορονοϊό και τα παιδιά πρέπει να μείνουν κλεισμένα στο σπίτι, μαζί με τη γιαγιά για όσο χρειαστεί.», είπε η Ζαχαρένια, η αγαπημένη χνουδωτή γατούλα της οικογένειας. Η Ρίκα, η περήφανη λυκοσκυλίτσα είχε μια ιδέα. «Κάτι πρέπει να κάνουμε, δε νομίζετε. Κάτι που να φέρει πάλι πίσω το χαμόγελο στα παιδιά. Μόνο εμείς μπορούμε να κυκλοφορούμε ελεύθερα κάθε βράδυ και πρέπει να το εκμεταλλευτούμε. Είστε μέσα;».

«Εννοείται», απάντησαν τα άλλα δύο ζωάκια με μια φωνή.

«Είδα ότι το δέντρο δεν είναι στολισμένο!», είπε η Χιονούλα. «Μου έδωσες ιδέα», είπε η Ρίκα. «Ξέρω πού βρίσκονται τα στολίδια. Πρέπει να διαβάσουμε κρυφά τι έχουν γράψει τα παιδιά στο γράμμα τους. **Ζαχαρένια, επειδή** εσύ έχεις ελαφρύ πάτημα και δε θα σε καταλάβουν, μπορείς να κλέψεις το γράμμα; Κάτω από το δέντρο είναι. Δίπλα στη μικρή φάτνη.» Η Ζαχαρένια χωρίς να χάσει καιρό, με προσεκτικά βήματα, αθόρυβα, άλλωστε είναι ειδική σε αυτό, άρπαξε στο στόμα της το γράμμα.

«Μπράβο, Ζαχαρένια!» Για να δούμε τι γράφουν τα παιδιά:

Αγαπημένε μας Άγιε Βασίλη,

Ευχόμαστε να είσαι καλά στην υγεία σου! Φέτος δε θα ζητήσουμε το καινούριο ηλεκτρονικό παιχνίδι, που θέλαμε πολύ, ούτε το κουκλόσπιτο, που είχαμε βάλει στο μάτι από το καλοκαίρι. Φέτος, σου ζητάμε μια πολύ μεγάλη χάρη. Να κάνεις καλά τους γονείς μας! Να βγουν γρήγορα από το νοσοκομείο και να γιορτάσουμε όλοι μαζί την Πρωτοχρονιά στο σπίτι μας! Το ξέρουμε ότι είναι δύσκολο. Αυτό εύχονται και άλλα παιδιά από όλον τον κόσμο. Σίγουρα έχεις διαβάσει πολλά τέτοια γράμματα. Να είσαι προσεκτικός όταν μοιράζεις τα δώρα, για να μην αρρωστήσεις κι εσύ! Να είσαι υγιής, σε χρειαζόμαστε!

με αγάπη,

Μαρία και Φίλιππος

«**Νομίζω ότι ξέρω ποιος** θα μας βοηθήσει. Ο Άγιος Βασίλης, φυσικά! Πώς, δεν το σκέφτηκα νωρίτερα.»», είπε η Ρίκα, κρύβοντας τη μουσούδα της πίσω από το πόδι της. «Πρέπει το γράμμα αυτό να φτάσει στα χέρια του Άγιου Βασίλη, αμέσως. Αλλά πρώτα πρέπει να κάνουμε κάτι άλλο. Νομίζω ότι ξέρω σε ποιο νοσοκομείο είναι τα αφεντικά μας. Πρέπει να τα επισκεφθούμε, έστω και από μακριά.

Η Ζαχαρένια και η Χιονούλα εμπιστεύτηκαν το ένστικτο της Ρίκας, άλλωστε είναι διάσημη για τις ικανότητές της να βρίσκει κρυμμένα

κόκαλα. Μετά από λίγη ώρα, βρέθηκαν μπροστά σε ένα τεράστιο κάτασπρο κτίριο. «Σαν να μυρίζω κάτι γνωστό.», είπε η Ρίκα. Γράφει «**ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ**», άρα είμαστε στο σωστό μέρος. Στα σκαλιά υπήρχε ένας μικρός σκύλος, με ένα κατακόκκινο περιλαίμιο. «Γαβ! Γεια σου. Πώς σε λένε;», τον ρώτησε η Ρίκα. Το σκυλάκι, χωρίς φόβο, ύψωσε το μικρό ανάστημά του και συστήθηκε. «Με λένε Ρόκι. Η αφεντικίνα μου, αρρώστησε και κάποιοι γιατροί, περισσότερο με αστροναύτες έμοιαζαν βέβαια, την πήγαν μέσα στο νοσοκομείο. Εκεί μέσα βρίσκεται μία ολόκληρη εβδομάδα. Περιμένω εδώ, μήπως βγει.», είπε με μεγάλη θλίψη στο βλέμμα του ο μικρός Ρόκι.

«Πρέπει να μπούμε μέσα. Δεν έχουμε χρόνο. Από αυτή την πόρτα θα μας δουν. Λέω να μπούμε από την πίσω πόρτα, που δεν έχει κόσμο.» , είπε η Ρίκα. «Νομίζω ότι δεν πρέπει να μπούμε όλοι. Θα μας πιάσουν. Ας μπουν μόνο οι γάτες», σκέφτηκε ο Ρόκι και συμφώνησαν όλοι.

Η Ζαχαρένια και η Χιονούλα, μιας και ήταν άσπρες, μικρές και με το γνωστό ελαφρύ γατίσιο πάτημά τους, μπήκαν μέσα χωρίς δυσκολία. Διάδρομοι παντού, κρεβάτια γεμάτα αρρώστους, γιατροί να τρέχουν από το ένα δωμάτιο στο άλλο, με τις γνωστές διαστημικές στολές τους. **Ξαφνικά, ανοίγει** μια πόρτα και η Ζαχαρένια αναγνωρίζει την αφεντικίνα της. Δίπλα της σε άλλο κρεβάτι είναι το άλλο της αφεντικό. Κάτι κρατούν και κλαίνε. Βήχουν κλαίνε, και πάλι από την αρχή. Ένας γιατρός, με το όνομα «Γιώργος» γραμμένο στη στολή, τους έδωσε μια φωτογραφία.

«Για στάσου, αυτή τη φωτογραφία την είχαμε τραβήξει πέρυσι τα Χριστούγεννα με όλη την οικογένεια. Να, στην αγκαλιά της Μαρίας είμαι εγώ με τη φουντωτή ουρά μου και στο πάτωμα κυλιέται η Ρίκα. Είχε φάει πολύ εκείνο το βράδυ θυμάμαι» , είπε η Ζαχαρένια. Στεναχωριούνται πάρα πολύ. Μου έρχεται να βάλω και εγώ τα κλάματα». Η Χιονούλα, ως γνήσια κεραμιδόγατα όμως, παρατήρησε ότι και στα άλλα δωμάτια υπήρχαν άνθρωποι που έκλαιγαν. Έβηχαν, έκλαιγαν και πάλι από την αρχή. Τότε, σκέφτηκε κάτι ανατρεπτικό. Να κλέψουν από το γραφείο των γιατρών τα ονόματα και τις διευθύνσεις όλων των ασθενών. Έτσι και έγινε. «Τα καταφέρατε; Πείτε μας. Μας

έφαγε η αγωνία.» γάβγιζαν τα σκυλάκια. Όχι μόνο τα κατάφεραν, αλλά τώρα θα ξεκινήσει η μεγαλύτερη ζωο-αποστολή όλων των εποχών.

«Ρόκι, διάβασε προσεκτικά αυτές τις διευθύνσεις, βρες τα κατοικίδια ζωάκια όλων των ασθενών και εξήγησέ τους τι πρέπει να κάνουν. Σου έχουμε εμπιστοσύνη!», είπε η Ρίκα.

«Έγινε. Τρέχω αμέσως. Να είστε σίγουροι ότι όλα θα πάνε καλά!», είπε ο Ρόκι ενθουσιασμένος με την αποστολή.

Ο Ρόκι μέσα σε μία μέρα κατάφερε να οργανώσει όλα τα κατοικίδια. Γάτες, σκύλοι, παπαγάλοι, μπήκαν στην αποστολή. Έπρεπε να παραδώσουν όλα τα γράμματα των παιδιών στον Ρόκι και να ετομαστούν για την τελική αποστολή, που θα αποκαλύψουμε αργότερα.

«Σας ευχαριστώ πολύ για την πολύτιμη βοήθεια. Να περιμένετε τις οδηγίες μας για την τελική σας αποστολή.», τους είπε ο Ρόκι, ανακουφισμένος, που όλα πήγαν καλά. Πήρε όλα τα γράμματα των παιδιών και τα μοίρασε στα ταχυδρομικά περιστέρια. Α, ξέχασα να σας πω, ότι ένας ασθενής είχε δεκάδες τέτοια περιστέρια στον κήπο του. Από τότε που αρρώστησε, τα φροντίζουν οι γείτονες. Αυτά τα πουλιά, είναι τέλεια εκπαιδευμένα να πετούν χιλιάδες χιλιόμετρα χωρίς να κουράζονται και βρίσκουν με ακρίβεια τον αποδέκτη, σαν αληθινοί ταχυδρόμοι.

«Ακούστε με προσεκτικά. Αυτά τα γράμματα, πρέπει να φτάσουν όσο πιο γρήγορα γίνεται στον Βόρειο Πόλο. Θα τα παραδώσετε στον ίδιο τον Άγιο Βασίλη ή σε κάποιον από τους βοηθούς του. Η αποστολή μας είναι μυστική.», έδωσε τη διαταγή η Ρίκα. Τα περιστέρια πέταξαν όσο πιο γρήγορα μπορούσαν, περνώντας καταιγίδες, κεραυνούς και χιόνια, κατάφεραν όμως να φτάσουν στον παγωμένο Βόρειο Πόλο. Βρίσκουν ένα από τα ξωτικά του Άγιου Βασίλη και του παραδίδουν τα γράμματα των παιδιών. Φέτος, οι κανόνες είναι πολύ αυστηροί. Κανείς δεν επιτρέπεται να πλησιάσει τον Άγιο Βασίλη, ειδικά άμα έρχεται από πολύ μακριά.

Τα περιστέρια φεύγουν ικανοποιημένα με την ολοκλήρωση της αποστολής και παίρνουν αμέσως τον δρόμο της επιστροφής.

Τέσσερις μέρες έχουν μείνει μέχρι την Παραμονή της Πρωτοχρονιάς. «Μακάρι ο Άγιος Βασίλης να δράσει άμεσα. Του έχουμε εμπιστοσύνη.», είπαν όλα τα ζωάκια.

Βρισκόμαστε μία μέρα πριν την τελική αποστολή. Η Ρίκα και η παρέα της δίνουν τις τελευταίες οδηγίες στα ζωάκια των υπολοίπων σπιτιών και κλείνουν το ραντεβού τους έξω από το νοσοκομείο.

Ανάμεσα στα υπόλοιπα ζωάκια, βρίσκεται και ο αγαπημένος σκύλος ενός γιατρού του νοσοκομείου. Αυτός μας υποσχέθηκε ότι τη σωστή στιγμή θα πείσει το αφεντικό του και τους άλλους γιατρούς να βγουν για λίγο έξω.

Η μεγάλη μέρα έφτασε. Όλα ήταν έτοιμα. Το κάθε ζωάκι, με την ευκαιρία ότι θέλει να πάει βόλτα, έφερε τα παιδιά και άλλους συγγενείς έξω από το νοσοκομείο. Το ίδιο έκανε και η Ρίκα με τη Ζαχαρένια. Έφεραν τη Μαρία και τον Φίλιππο. Έμειναν όλοι με το στόμα ανοικτό. Το προσωπικό του νοσοκομείου είχε στολίσει με πολύχρωμα λαμπιόνια ένα έλατο, που βρισκόταν στο προαύλιο. Του έλειπαν όμως τα στολίδια. Στο λουρί του, το κάθε ζωάκι είχε καρφιτωμένο ένα αγαπημένο χριστουγεννιάτικο στολίδι. Τα έδωσαν στα παιδιά και με αυτά στόλισαν το ελατάκι του νοσοκομείου. Οι νοσηλευτές είπαν στους ασθενείς να κοιτάζουν έξω από το παράθυρο, έστω για λίγο, παρά τις δυσκολίες που είχαν στην αναπνοή τους. Είδαν τους συγγενείς τους να κάθονται σε απόσταση ο ένας από τον άλλο και να κρεμάνε στολίδια στο δέντρο. Μπορεί να φορούσαν τις μάσκες τους όλοι, αλλά οι ασθενείς, μπορούσαν να διακρίνουν το χαμόγελο του αγαπημένου τους προσώπου, μέσα από αυτές. Ένα χαμόγελο φώτισε και τα δικά τους πρόσωπα, πίσω από τα παγωμένα παράθυρα των δωματίων.

Νυχτώνει σιγά- σιγά. Η απαγόρευση της κυκλοφορίας όμως δεν έχει αρχίσει ακόμα. «Πρέπει να βιαστεί ο Άγιος Βασίλης.», είπε ο Ρόκι με αγωνία. Ξαφνικά, πάνω από την πόλη άρχισε να λάμπει το πιο φωτεινό

αστέρι που είχαν δει. «Είναι το άστρο της Βηθλεέμ», φώναξε κάποιος. «Φέτος είναι πιο λαμπερό από ποτέ.»

Από την άκρη του δρόμου, ακούγονταν μελωδίες. Σςςς. Κάποιοι έρχονται. Με μεγάλη τους χαρά όλοι είδαν ότι πλησίαζαν δύο πλανόδιοι μουσικοί με τα όργανά τους και έπαιζαν τα κάλαντα. Αυθόρμητα έβγαλαν τα παιδιά τα τριγωνάκια τους και άρχισαν να τραγουδούν και αυτά. Τα ζωάκια συμπλήρωσαν τη συναυλία με το ρυθμό από τα κουδουνάκια, που φορούσαν στον λαιμό.

Άγιος Βασίλης έρχεται...

Δεν πρόλαβαν να ολοκληρώσουν τη φράση και είδαν να προσγειώνεται στην ταράτσα του νοσοκομείο το έλκηθρο του Άγιου Βασίλη με τον Ρούντολφ και όλους τους άλλους ταράνδους. Όλοι έμειναν έπληκτοι.

«Καλή Πρωτοχρονιά! Αυτή η χρονιά πιστέψτε με θα είναι πολύ καλύτερη από την προηγούμενη! Εύχομαι σε όλους υγεία και να είστε σύντομα κοντά στις οικογένειές σας. Θέλω να πω ένα μεγάλο ευχαριστώ στους γιατρούς και στους νοσηλευτές για τον μεγάλο αγώνα που κάνουν. Είναι πραγματικοί ήρωες. Τέλος θέλω να ευχαριστήσω κάποιους άλλους μικρούς ήρωες, που με βοήθησαν να σας βρω.», είπε ο Άγιος Βασίλης συγκινημένος μέσα από το έλκηθρό του. «Φέτος, αν και είναι δύσκολη η μοιρασιά των δώρων, νομίζω ότι θα τα καταφέρω.», συνέχισε.

Τότε, οι πιστοί του βοηθοί, άρχισαν να στέλνουν με κατακόκκινα αλεξίπτωτα, τα δώρα στους ασθενείς, στους γιατρούς και στα παιδιά. Στα παράθυρα των ασθενών, έφτασαν τα πρώτα δώρα. Ανοίγοντάς τα όλο χαρά και ανυπομονησία, είδαν στο κουτάκι την επιγραφή «Με αυτό το φάρμακο, θα καταφέρεις σύντομα να είσαι κοντά στην οικογένειά σου! Καλές Γιορτές, με υγεία!» Στο προαύλιο τα παιδιά ανοίγουν τα δικά τους δώρα. Εκτός από το αγαπημένο τους παιχνίδι, που μπορεί να μην το ζήτησαν, αλλά ο Άγιος Βασίλης ξέρει, υπάρχει και μια καρτούλα που γράφει «Εύχομαι όλες οι ευχές σας να πραγματοποιηθούν.»

Οι γιατροί πήραν και τα δικά τους δώρα. Ανάμεσα σε αυτά υπήρχαν πολλά γράμματα και ευχές μικρών παιδιών , που τους ευχαριστούσαν.

Κάποια μικρά αλεξίπτωτα προσγειώνονται μπροστά από τα ζωάκια μας. Πάνω στα κουτάκια γράφουν «Για τους μικρούς μου ήρωες. Σας ευχαριστώ πολύ για τη βοήθεια!»

«Πολύ μας συγκίνησε ο αγαπημένος μας Άγιος. Εμείς τον ευχαριστούμε πολύ! Χωρίς αυτόν δε θα τα καταφέρναμε.», είπε η Ρίκα και οι όμορφες γατούλες συμπλήρωσαν «Αυτές είναι οι ομορφότερες γιορτές!»

Τα μικρά αλεξίπτωτα δεν είχαν τελειωμό όμως. Τώρα άρχισαν να πέφτουν κουτάκια με φαγητά. Γράφουν «Για τους φτωχούς και άπορους συνανθρώπους σας, που δεν πρέπει να ξεχνάμε.» Τα παρέλαβε το προσωπικό του νοσοκομείου, για να τα μοιράσει σε φτωχές οικογένειες, άστεγους και ανήμπορους ανθρώπους. Ξέρουν πολύ καλά τι πρέπει να κάνουν και θα το κάνουν με χαρά και μεγάλη προσοχή!

Έρθε επιτέλους η Παραμονή της Πρωτοχρονιάς. Μουσικές, γέλια και χαρούμενες φωνές ακούγονται από κάθε σπίτι. Το ίδιο συμβαίνει και στο σπίτι της Ρίκας και της Ζαχαρένιας, των μικρών μας φίλων. Η μαμά μαγειρεύει, ο μπαμπάς παίζει με τη Μαρία και τον Φίλιππο ένα επιτραπέζιο παιχνίδι. Η Ζαχαρένια χαίρεται τη ζεστασιά του τζακιού και τα χάδια της γιαγιάς και η Ρίκα απολαμβάνει ένα χοντρό κόκαλο, που τόσο λαχταρούσε. Έξω από το παράθυρο ήταν και η Χιονούλα. Ήταν κι αυτή προσκεκλημένη. Όλοι μαζί άρχισαν να τραγουδούν τα κάλαντα της Πρωτοχρονιάς και μόλις έδειξε το ρολόι 12:00 ακριβώς, ευχήθηκαν «Καλή Χρονιά» και να είναι ευτυχισμένο το 2021, γεμάτο με το καλύτερο αγαθό, την υγεία μας!

Από τον Νεκτάριο, τον Δημήτρη, την Αντιόπη, τον Γιώργο, τη Νάγια, τον Γιώργο- Νικόλαο, τη Θεοδώρα, τη Γεωργία, τον Άγγελο και εμένα

Από τη Δ΄ τάξη του Δημοτικού Σχολείου Κλειτορίας

Καλές Γιορτές με υγεία και όμορφες οικογενειακές στιγμές!

